RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 68.488 van 30 september 1997
in de zaak A. 44.837/XII-39.

In zake : Guido DE COCKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

de Nederlandse Radio en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (B.R.T.N.),
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerlaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guido DE COCKER op 19 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit van onbekende datum van de examencommissie voor het regularisatie-examen regisseur Televisie van de B.R.T.N., waarbij verklaard wordt dat de heer Guido DE COCKER niet geslaagd is voor het bekwaamheidsexamen voor regisseur C - specialiteit Televisie";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker treedt in 1972 bij arbeidsovereenkomst in dienst, eerst als hulprealisator, daarna als realisator.

1.2. Bij besluit van 31 juli 1990 van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 maart 1981 tot vaststelling van de personeelsformatie van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, worden 91 betrekkingen van regisseur aan de personeelsformatie toegevoegd.

Doel van deze wijziging is, in uitvoering van een met de vakorganisaties gesloten protocol, de bij arbeidsovereenkomst in dienst genomen aspirant-realisators en realisators, na een bekwaamheidsexamen op te nemen in de statutaire personeelsformatie.

1.3. Volgens het met de vakorganisaties gesloten protocol bestaat het bekwaamheidsexamen uit twee examengedeelten, nl. een gesprek met de examencommissie over het beroep en het voorleggen van een aantal werkstukken.

Op 11 februari 1991 beslist de Vaste Commissie van de Raad van Beheer dat de examencommissie hierbij als volgt moet te werk gaan :

> "- aan de examinandi wordt gevraagd een lijst voor te leggen van alle realisaties van de jongste twee jaar
> - uit die lijst worden twee realisaties gekozen die nog bestaan (een gekozen door de kandidaat en een door de commissie)
> - de examencommissie evalueert de werkstukken, bespreekt ze met de betrokken realisator en evalueert de gevoerde bespreking
> - de examencommissie kwoteert met geslaagd of niet geslaagd voor elk onderdeel (beide onderdelen zijn eliminatoir)".

1.4. De examencommissie beslist op 18 juni 1991.

Van de 83 kandidaten die aan het bekwaamheidsexamen deelnemen verklaart zij er vier, onder wie verzoeker, "niet geschikt". De vier worden voor beide examengedeelten afgewezen.

1.5. Bij brief van 17 december 1991 wordt verzoeker meegedeeld dat de B.R.T.N. een einde wenst te maken aan zijn arbeidsovereenkomst, met inachtneming van een opzegtermijn van 21 maanden die ingaat op 1 januari 1992 en eindigt op 30 september 1993.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker niet langer belang heeft bij zijn beroep; dat zij hierbij uitgaat van de sub 1.5. gerelateerde beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst en vaststelt dat hij tegen dat ontslag nooit is opgekomen bij de bevoegde rechter; dat zij besluit :

> "Er valt dan ook niet in te zien welk belang de heer DE COCKER nog kan hebben bij zijn vordering, nu een eventuele inwilliging ervan niet het herstel van de contractuele band en integratie in het kader kan meebrengen. Elke (andere) aanspraak in rechte zou trouwens verjaard zijn.";

2.2. Overwegende dat met zijn beroep verzoeker opkomt tegen een beslissing die zijn opneming in de statutaire personeelsformatie onmogelijk maakt; dat wanneer zijn beroep wordt toegewezen, de verwerende partij in het licht van de gegrond bevonden annulatiemiddelen zal moeten nagaan hoe zij de begane onwettigheid goed kan maken; dat enerzijds die verplichting niets te maken heeft met de "contractuele band" die verbroken werd; dat anderzijds de enige manier om die verplichting na te komen niet noodzakelijk de "integratie in het kader" van verzoeker is; dat de exceptie wordt afgewezen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat het derde annulatiemiddel is "afgeleid uit het onredelijk en willekeurig karakter van het bestreden besluit, uit het gebrek aan motieven en uit de overschrijding van macht,

doordat verzoeker, aan de hand van een gesprek en van twee werkstukken -waarvan niet bewezen is dat ze volledig door de examencommissie werden gevisioneerd- als niet geschikt werd bevonden,

terwijl verzoeker gedurende twintig jaar bij de B.R.T.N. is tewerkgesteld geweest met hernieuwing van zijn jaarcontract, afsluiting van een contract voor onbepaalde duur en regelmatige bevorderingen,

terwijl verzoekers werken regelmatig werden uitgezonden en aldus goed genoeg voor het publiek werden bevonden,

terwijl het werk van verzoeker met prijzen werd bekroond en zijn uitzendingen door de B.R.T.N. naar festivals en/of prijzen ingestuurd werden,

en terwijl de motieven waarvoor verzoeker thans niet geschikt werd bevonden ontbreken";

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partij terecht in het middel twee onwettigheidsargumenten onderscheidt, namelijk de onredelijkheid van de examenuitslag enerzijds, de afwezigheid van motivering anderzijds;

3.1.2. Overwegende dat de vraag of een beslissing onredelijk is maar aan de orde kan komen wanneer de motieven van die beslissing bekend zijn; dat schending van het redelijkheidsbeginsel immers hierin bestaat dat motieven waarvan het bestaan bewezen is en die op zich in rechte deugdelijk zijn, toch de beslissing niet kunnen dragen omdat hetgeen is beslist er in kennelijke wanverhouding mee staat;

3.1.3. Overwegende dat bijgevolg eerst wordt nagegaan of verzoeker de bestreden beslissing een gebrek aan motieven kan verwijten in die zin dat de motieven van die beslissing niet of niet voldoende bekend zijn;

3.1.4. Overwegende dat te dien aanzien de verwerende partij stelt dat er geen formele motivering vereist is en dat de materiële motieven die de beslissing dragen, terug te vinden zijn in de unanieme beoordeling van niet-geschiktheid die door de examencommissie voor beide examengedeelten aan verzoeker werd toegekend;

dat zij daaraan toevoegt dat zelfs als zou voor het examengedeelte visionering geen voldoende materiële motivering bestaan, het middel niettemin moet worden verworpen, aangezien de kandidaten voor beide examengedeelten moesten slagen en het mondeling examengedeelte in elk geval de wettigheidstoets doorstaat, nu de Raad van State aanvaardt "dat de motivering voor een beoordeling op een mondeling examen in de punten zelf terug te vinden is";

3.1.5. Overwegende dat de bestreden beslissing inderdaad niet formeel gemotiveerd moest worden, bij gebrek aan een tekst die toentertijd daartoe verplichtte;

3.1.6. Overwegende dat de vraag dan is of het bestaan van de motieven van de beslissing op een andere manier dan door hun vermelding in die beslissing zelf bewezen is;

Overwegende dat wat het mondeling examengedeelte -het gesprek met de kandidaat- betreft de stelling van de verzoekende partij als zou de Raad van State aannemen "dat de motivering van een beoordeling op een mondeling examen in de punten zelf terug te vinden zijn", in haar absoluutheid wordt afgewezen; dat ter staving van die stelling de verwerende partij zich op ’s Raads arrest nr. 22.446, ZOETE, van 8 juli 1982 beroept, met name op het in punt 5.4.3. overwogene; dat echter aldaar de Raad het alleen heeft over "punten over kennisvragen voor een bepaald vak terwijl de ondervragers deskundig zijn voor dat vak" en dat hij dan nog maar "in beginsel" aanneemt dat alsdan "de motivering in de punten zelf te vinden is"; dat in dezelfde gedachtenlijn de Raad in zijn arrest nr. 30.299, D’HULST, van 14 juni 1988 met de gegeven punten als motivering vrede nam voor een examen "waarbij min of meer precieze vragen min of meer precieze antwoorden moeten krijgen" en dus

"het nagaan of die beoordeling op wettige motieven berust kan geschieden door de gestelde vragen naast de examenstof te leggen en de gegeven antwoorden naast de gestelde vragen"; dat de opvatting dat de motivering van een examenuitslag in de punten zelf gelegen is, niet geldt voor examens waarbij het niet gaat om kennisvragen als daarnet beschreven; dat de verwerende partij deze gedachte geïllustreerd kan vinden in het door haarzelf aangehaalde arrest ZOETE (punt 5.4.5. in fine), in het arrest nr. 26.182, SEGERS, van 18 februari 1986 (punt 2.1.3.) en in voormeld arrest D'HULST; dat het te dezen afgenomen examen in zijn beide onderdelen tot die andersoortige examens behoorde; dat dit hierna blijkt;

Overwegende dat wat het eerste examen-gedeelte ("gesprek met de kandidaat") betreft, het verslag van de examencommissie vermeldt :

> "Elke kandidaat dient een gesprek van ongeveer vijftien minuten te voeren met de commissie. Het gesprek ging over :
> - het beroep en de eigen discipline van de kandidaat (waarin is men geïnteresseerd? wat wenst men (meer) te doen? wat i.v.m. scenarioschrijven? en dergelijke vragen).
> - motivering van de eigen keuze uit het aanbod van realisaties vanaf 1989.
>
> De commissie kwoteert met geschikt of niet geschikt.";

Overwegende dat wat het tweede examen-gedeelte ("voorlegging van twee bestaande werkstukken vanaf 1989") betreft, het verslag van de examencommissie vermeldt :

> "De commissie visioneert telkens twee werken van elke kandidaat : één gekozen door de kandidaat en één gekozen door de commissie. De kandidaten zijn hierbij niet uitgenodigd. De realisaties worden bekeken en beoordeeld in de visiezaal van de Filmotheek.
>
> De commissie kwoteert met geschikt of niet geschikt.";

Overwegende dat voor het overige uit het dossier niet meer blijkt dan dat de examencommissie verzoeker voor beide examengedeelten unaniem de kwotering "niet geschikt" heeft toegekend; dat met die "puntentoekenning" voor een examen als het onderhavige de examencommissie niet kon volstaan;

3.1.8. Overwegende dat het middel gegrond is inzoverre het berust op een gebrek aan motieven,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 18 juni 1991 van de examencommissie van de B.R.T.N. waarbij Guido DE COCKER ongeschikt wordt verklaard voor een in de personeelsformatie van de B.R.T.N. opgenomen betrekking van regisseur.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de B.R.T.N.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig september 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. BORRET.**